

Reference: Lindekilde, C. R., Pedersen, M. L., Birkeland, S. F., Hvidhjelm, J., Baker, J., & Gildberg, F. A. (2024). Mental health patients' preferences regarding restrictive interventions: An integrative review. *Journal of Psychiatric and Mental Health Nursing*, 00, 1–16. <https://doi.org/10.1111/jpm.13057>

Psykiatriske patienters opfattelse af hvilke tvangsforanstaltninger der er mindst indgribende: et integrativt review

Camilla Lindekilde, Ph.d.-studerende, BaP., Cand. Scient. camilla.rosendal.lindekilde@rsyd.dk

Indledning

Forskningslitteraturen beskriver brugen af tvangsforanstaltninger i psykiatrien som en overtrædelse af patienters rettigheder, og den påpeger, at sådanne foranstaltninger kan forårsage både fysisk og psykisk skade på patienterne. Lovgivning på det psykiatriske område foreskriver, at når tvangsforanstaltninger anvendes, skal den mindst indgribende tvangsforanstaltning anvendes. I en dansk kontekst refereres der ofte til anvendelse af "mindste-middels-princippet". Der er dog ikke enighed om, hvad der udgør den mindst indgribende tvangsforanstaltning, især ikke set fra et patientperspektiv. Derfor undersøgte vi hvilke tvangsforanstaltninger psykiatriske patienter betragter som mindst indgribende.

Metode

Systematisk litteraturundersøgelse i seks videnskabelige databaser. Tematisk analyse blev anvendt til at analysere data.

Resultater

I studiet blev 30 kvalitative (n=10) og kvantitative (n=20) studier inkluderet. I disse studier fandt vi, at majoriteten af patienterne anså personlig skærmning for mindst indgribende, mens bæltefiksering blev opfattet som den mest indgribende tvangsforanstaltning. Den tematiske analyse identificerede, at fysiske forhold i miljøet, kommunikation og varighed af tvang påvirkede patienternes opfattelse af, hvor indgribende tvang var, og derved påvirker hvilke tvangsforanstaltninger de opfatter som mindst indgribende.

Diskussion

Der er manglende enighed om, hvordan vi ensartet kan undersøge, hvilke tvangsforanstaltninger patienterne opfatter som mindst indgribende, og dermed hvilke tvangsforanstaltninger psykiatriske patienter foretrækker. Denne mangel på standardisering komplicerer anvendelse af mindste-middels-princippet i praksis. Ikke desto mindre viser resultaterne i dette studie, at personalet bør overveje fysiske forhold i miljøet, kommunikation og varighed af tvang, når den sidste udvej er at anvende tvangsforanstaltninger.

Implikationer for praksis

Først og fremmest understreger dette studie, at anvendelsen af tvangsforanstaltninger er et multidimensionelt og meget komplekst fænomen. Der er behov for mere forskning om patienters opfattelse af indgribenhed i relation til tvangsforanstaltninger og mindste-middels-princippet. Men først bør der opnås enighed om en standardisering af, hvordan vi undersøger, hvilke tvangsforanstaltninger der opfattes som mindst indgribende.